Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016

În ziua de 25 octombrie 2016, Plenul Curții Constituționale, învestit în temeiul art. 146 lit. d) din Constituţia României şi a art.29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, a luat în dezbatere excepţia de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, și în mod special ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 5 alin. (2), art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din aceasta.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi:

1. A admis excepția și a constatat că sintagma *„precum şi din devalorizarea bunurilor imobile”* din art.11 teza întâi din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligaţiilor asumate prin credite, este neconstituţională.

2. A admis excepția și a constatat că prevederile din art.11 teza întâi raportate la art.3 teza a doua, art.4, art.7 şi art.8 din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligaţiilor asumate prin credite, sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condiţiile referitoare la existenţa impreviziunii.

3. A respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituţionalitate a prevederilor art.11 teza întâi

raportate la dispoziţiile art.3 teza întâi, precum şi excepția de neconstituţionalitate a prevederilor art.11 teza a doua din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligaţiilor asumate prin credite.

4. A respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.11 teza întâi raportate la celelalte dispoziţii din Legea nr.77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, şi a constatat că acestea sunt constituţionale, prin raportare la criticile formulate.

Declararea ca neconstituţională a sintagmei „*precum şi din devalorizarea bunurilor imobile*” (menţionată la pct.1) din art.11 teza întâi din Legea nr.77/2016 a avut în vedere faptul că devalorizarea bunurilor imobile nu este incidentă, în raport de obiectul contractelor de credit (sume de bani).

Soluţia pronunţată de Curtea Constituţională la pct.2 a avut în vedere, în principal, încălcarea art.1 alin.(5), referitoare la calitatea legii, în componenta sa privind cerinţele de claritate şi previzibilitate a legii şi a art.21 – *Accesul liber la justiţie* din Constituţie.

Respingerea, ca inadmisibilă, a prevederilor menţionate la pct.3 a avut în vedere faptul că toate dosarele în care au fost invocate excepţiile de neconstituţionalitate vizează contracte de credit încheiate între anii 2007-2009, şi anume sub regimul Codului civil din 1864, astfel că aceste prevederi nu au legătură cu soluţionarea cauzelor, fiind incident art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi instanțelor care au sesizat Curtea Constituțională.

Argumentele reţinute în motivarea soluției pronunţate de Plenul Curţii Constituţionale vor fi prezentate în cuprinsul

deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.